

[Justitsministeren.]

for Barnets Stiffader til med Moderens Samtykke at tillægge Barnet sit Navn.

§ 3 indfører en egentlig Forsørgelsespligt for Faderen i Forhold til Barnet, medens hans Underholdspligt ifølge gældende Ret kun gaar ud paa at svare det ham paa-lagte Underholdsbidrag til Barnet. Det er dog alene i Forhold til Barnet, at der paalægges Faderen en egentlig Forsørgelsespligt, idet Forslagets § 20, sidste Stykke, bestemmer, at Faderen, naar han har betalt det ham paa-lagte Bidrag, ingen yderligere økonomisk Forpligtelse har over for det offentlige, hvis Barnet falder dette til Byrde. Denne tilsyneladende Inkonsekvens har den Forklaring, at Socialministeriet har fundet det uheldigt allerede nu at foretage Ændring i Lov om offentlig Forsorg, hvor der gives en til § 20, sidste Stykke, svarende Regel.

Paragraffens 2det Stykke bestemmer, at Barnet skal forsørges, opdrages og uddannes under Hensyntagen til begge Forældrenes Livsvilkaar. Den tilsvarende Regel i gældende Ret gaar ud paa, at Forsørgelsen skal ske i Overensstemmelse med Moderens Livsvilkaar, dog saaledes, at den er for-svarlig og ikke ringere end i gode Plejehjem paa den Egn, hvor Barnet forsørges, men heller ikke ud over almindelige gode Mid-delkaar. Særlige Bidrag til Barnets Skole-undervisning og videre Uddannelse kan dog paalægges Faderen i det Omfang, hans øko-nomiske Forhold tillader, uden Hensyn til Moderens økonomiske Livsvilkaar.

Man faar altsaa Forholdet ændret fra, at Barnets Kaar ikke skal være bedre end Moderens, som jo i Regelen er den, der er ringest stillet af de to Mennesker, som har avlet Barnet uden for Ægteskab, og hen til, at der skal tages Hensyn til begge Forældres Kaar. I et af de Breve, som jeg har modtaget vedrørende netop dette Spørgs-maal, skildrer en Mand, som selv er født uden for Ægteskab, hvorledes hans Fader var en højt anset Mand i en stor Embeds-stilling. Hvis det var blevet bekendt, dengang Barnet blev født — det er jo nu adskillige Aar siden —, vilde vedkommende Embedsmand have mistet sin Stilling, det gjaldt derfor om at skjule Barnets Eksi-stens. Moderen blev sendt til Amerika, og Barnet blev bortadopteret. I det Hjem, som Barnet blev adopteret til, var der ingen Børn, da han kom, men senere blev der født 10 Børn, og der var stor Fattig-dom. Han kendte sin Fader og sin Faders Familie og mener, at han har arvet megen Intelligens og Lyst til at leve paa en smuk

Maade fra sin Fader, men han blev opdraget i denne store Fattigdom, og han har derfor ingen Rod haft nogen Steder, skriver han og fortæller saa ganske slaaende, at paa ham, synes han selv, kan den gamle Fabel om Flagermusen passende anvendes:

„Først følte den sig som Mus og levede iblandt disse, men Musene vimsede omkring den, saa paa den, hviskede og tiskede med hverandre og sagde saa til sidst til Flagermusen: „Hvad vil du egentlig her? Du er jo ingen rigtig Mus, du har jo Vinger, og det har ingen ordentlig Mus, søg du hen til Fuglene.“

Saa „fløj“ Flagermusen hen til Fuglene for at søge deres Selskab, men det varede kun kort Tid, før Fuglene gav deres Mishag til Kende over Flagermusen. Den fløj jo ikke, den bare flagrede, og saa havde den Pels og lange Øren — nej, det var ingen rigtig Fugl. Saa gjorde de ogsaa Nar af Flagermusen og sagde til den: „Søg du hen til Musene, der hører du vist hjemme, vi vil ikke kendes ved dig.“

Og saa følger han til:

„De Mennesker, som blev mine Omgangsfæller, fandt, at jeg ikke havde samme Tankesæt som de, og at mine Interesser var forskellige fra deres — de kunde eller vilde ikke forstaa mig, og jeg blev ene.“

Det er jo en af de Følger, der kan opstaa af det skæve Forhold, at Faderen ganske frigør sig for Barnet, men der er jo ogsaa mange andre. Derfor synes jeg, at baade Retfærdighedshensyn og andre Hensyn kræver, at vi gør en Ende paa dette Forhold.

Kapitel 2 indeholder nye Regler om Faderskabets eller Bidragspligtens Fast-sættelse. Barnets Tarv kræver, at det straks ved Fødselen slaas fast, hvem der er dets Fader. Ogsaa det offentlige, der i de allerfleste Tilfælde maa træde til og yde Hjælp til Barnets Underhold, er stærkt interesseret i en almindelig Regel om pligt-mæssig Fastslaaen af Faderskabet. Der forlanges af Moderen, at hun enten over for Jordmoderen eller direkte til vedkom-mende Myndighed giver Oplysning om, hvem der er Barnets Fader. Myndighederne foretager derefter af sig selv de Skridt, der videre er fornødne for at faa Faderskabssagen i Gang.

De udvidede Retsvirkninger, der i For-slaget tillægges Faderskabet, gør det vigtigt, at der tilvejebringes den størst mulige Betryggelse, dels med Hensyn til Afgivelsen af den opgivne Faders Anerkendelse af Faderskabet, dels med Hensyn til Til-